

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Afdelingen for gymnasiale
uddannelser

Frederiksholms Kanal 26
1220 København K.
Tlf. 3392 5600
Fax 3392 5666
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 183 (Alm. del):

26-02-2010

I brev af 1. februar 2010 har udvalget stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 183:

"Htx-bekendtgørelsen tillader, jf. § 66, op til 25 pct. virtuel undervisning i de enkelte fag.

- a. Hvordan forholder ministeren sig til bekymringen fra bl.a. Erhvervsskolernes Elev-Organisation (EEO), der kunne tænke sig, at denne grænse blev sænket til 10 pct.? Der henvises til, at EEO sidste år foretog en undersøgelse, som viste, at nogle skoler bestræber sig på at opnå 25 pct. virtuel undervisning, og at der er en stor forskel på, hvordan virtuel undervisning benyttes på de enkelte skoler.
- b. Ministeren bedes med henvisning til, at virtuel undervisning kan være et godt redskab for skolerne, såfremt det benyttes rigtigt, oplyse, om der har været henvendelser m.v. om, at virtuel undervisning i dag bruges som lærerfritimer.
- c. Ministeren bedes konkret beskrive, hvad ministeren forstår ved virtuel undervisning, sådan som det er beskrevet i bekendtgørelsen."

Svar:

Hvad angår spørgsmålets pkt. a, er jeg ikke bekymret over, at skolerne har mulighed for at anvende op til 25 pct. virtuel undervisning i hvert fag. Det er nemlig helt afgørende, at betegnelsen "virtuel undervisning" indeholder ordet "undervisning". Virtuel undervisning skal lige som al anden undervisning gennemføres i et samspil mellem lærer og elev. Jeg lægger vægt på, at der er plads til at udvikle og anvende nye undervisningsformer - herunder undervisning, der er baseret på elevernes anvendelse af it. Jeg er derfor ikke tilhænger af at begrænse skolernes mulighed for at anvende virtuel undervisning til fx 10 pct.

Jeg er opmærksom på, at elevorganisationens bekymring har udgangspunkt i, at der ved en undersøgelse er konstateret stor variation i kvalite-

ten af den virtuelle undervisning. Det er min opfattelse, at et sådant problem bør løses ved fortsat udvikling frem for ved indskrænkning af skolernes nuværende muligheder for at anvende virtuel undervisning. Jeg kan i denne sammenhæng oplyse, at ministeriets forsøgs- og udviklingsprogram omfatter et særligt indsatsområde om pædagogisk anvendelse af it.

Som svar på pkt. b kan jeg oplyse, at der ikke er modtaget henvendelser i ministeriet om, at virtuel undervisning i uddannelsesbekendtgørelsens forstand bruges som lærerfri timer.

Som svar på pkt. c kan jeg oplyse, at virtuel undervisning er beskrevet således i ministeriets vejledning til htx-bekendtgørelsen:

”Bekendtgørelsen åbner mulighed for, at dele af uddannelsestiden kan anvendes til undervisning, der ikke forudsætter samtidig tilstedeværelse af lærer og elever. Anvendelsen af virtuel undervisning kan sikre en bedre differentiering af undervisningen, så den i højere grad rettes mod den enkelte elev, som derved opnår en bedre studiekompetence og dermed i højere grad på egen hånd bliver i stand til at bearbejde og udvikle deres faglige viden og indsigt.

For at virtuel undervisning kan fungere hensigtsmæssigt, skal eleverne kunne strukturere og gennemføre eget arbejde uden den tætte lærerovervågning, der ofte karakteriserer klasseundervisningen. Derfor må skolen gøre sig pædagogiske overvejelser om, for hvem, hvordan, hvornår og i hvilken udstrækning virtuel undervisning skal anvendes. Den forudsatte modenhed hos eleverne indikerer, at tyngden af den virtuelle undervisning oftest ligger i slutningen af uddannelsen som en del af udviklingen fra elev til studerende.

Bestemmelsen om elevernes mødepligt og kravet om aktiv deltagelse gælder også, når dele af uddannelsestiden tilrettelægges som virtuel undervisning. Skolens sædvanlige registrering af den enkelte elevs aktive deltagelse må her ændres til et system, der tager højde for den manglende fælles tilstedeværelse, eksempelvis gennem fastlæggelse af faglige milepæle, anvendelse af test m.v.”

Med venlig hilsen

Tina Nedergaard